	Fra		Aarligt Beløb. Rd.	ß.	Anmærkning.
Suenson, O. F., Marineminister	1/10	1869	3,000.		
Hansen, A. S., Kirkeminister	1/10	—	3,000.		
Thorarensen, S., Distriktslæge	1/5	—	728.	85	
Harhoff, C. J. C., Byfoged i Ringsted	1/9	—	2,143.	88	
Holm, C. F., Toldkasserer i Horsens	1/10	—	2,192.	59	
Lehmann, V. O. V., Oberst	1/11	—	1,159.	79	
Dameck, F. L. F. T., Premierlieutenant	1/11	—	347.	30	
Carlsen, J. F. S., Sognepræst	1/11	—	300.		
Grove, F. C., Toldkasserer	1/4	—	2,299.	82	Død i April 1869.
Heinsen, P., Sognepræst	1/12	—	300.		
Hansen, P. C., Sognepræst	1/9	—	200.		
Lind, D. P., Sognepræst	1/8	—	300.		
Marcussen, C. A. A., Premierlieutenant	1/12	—	290.	70	
Storm, H. P. J., Provst	1/12	—	200.		
Rømer, C. V., Committeret i Krigsministeriet	1/1	1870	1,169.	70	Afløser Ventepenge.
Harland, F. C. A., Premierlieutenant	1/1	—	347.	81	
Bruun, J. N., Toldassistent	1/1	—	311.	86	
Muxoll, F. C. G., Commandeur	1/1	—	2,000.		
			24,696.	53	

3) Udvalget har forlangt nærmere Oplysninger om Grunden til nogle af disse Afskedigelser. Hvad der derefter er blevet oplyst, giver dog ikke Udvalget tilstrækkelig Anledning til for Tiden at gjøre nogen Indstilling til Thinget, idet man gaaer ud fra, at Statsrevisionen vil paa Repræsentationens Vegne føre den fornødne Control med, at der ikke ved Anvendelsen af Pensionslovene paaføres Statskassen unødvendige Udgifter.

4) II. Indt. c. Ministeren har fremsendt følgende Skrivelse:

„Finantsministeriets Opmærksomhed er bleven henledet paa, at det til Fremme af Assistentshusets Virksomhed, navnlig i Concurrence med de private Pantelaanere, hvis Forretning ligeoverfor det laansøgende Publicum man ingenlunde kan ansee for saa heldig som Assistentshusets, vilde være hensigtsmæssigt, om der kunde tilveiebringes Emballager for de stillede Tøipanter.

Man har dog ikke dristet sig til allerede nu at forsøge indført som almindelig Regel, at enhver Eier af et Tøipant kunde af Assistentshuset faae et saadant forsynet med Emballage uden Betaling, idet dette formeentlig vilde medføre altfor betydelige Udgifter, idet det da stod til at vente, at ogsaa Alle vilde forlange Emballagen uden Hensyn til, om det efter Pantets Beskaffenhed var nødvendigt. At søge Udgifterne indskrænkede ved at fordre deponeret et til Emballagens Værdi svarende Beløb, hvorved man sikkert vilde opnaae, at Emballagen kun vilde blive forlangt der, hvor den var nødvendig, vilde paa den anden Side deels medføre Ulemper ligeoverfor Publicum, deels frembyde Vanskeligheder ved Oppebørselen og Udbetalingen af de deponerede Beløb.

Derimod har man tænkt sig, at det kunde være hensigtsmæssigt, om der som Forsøg anskaffedes et indskrænket Antal Emballager eller Bindeklæder, som bleve at optage blandt Assistentshusets Inventarium og at anvende til Tøipanter, der ikke kunne conserveres uden saadan Emballage, og som derfor hidtil ere blevne tilbageviste, naar de ikke af de Laansøgende vare forsynede dermed.